

Dosarul nr. 2ra-1421/20

Prima instanță: (Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni) M. Juganari
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) I. Secrieru, V. Mihaila, Iu. Cotruță

Î N C H E I E R E

07 octombrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Jaloba Elisaveta,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Jaloba Elisaveta
împotriva lui Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, prin care s-a
respins apelul declarat de Jaloba Elisaveta și s-a menținut hotărârea Judecătoriei
Hîncești, sediul Ialoveni din 10 septembrie 2019,

c o n s t a t ă :

La 22 noiembrie 2018, Jaloba Elisaveta a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela cu privire la încasarea
datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, Jaloba Elisaveta a menționat că prin hotărârea
Judecătoriei Ialoveni din 17 februarie 2011, s-a încasat de la Midoni Filip în
beneficiul Elisavetei Jaloba suma de 10 200 euro cu titlu de împrumut și suma de
2 805 euro cu titlu de dobândă, echivalentul în lei moldovenești la momentul
executării hotărârii, precum și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de
3 121,20 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2012, a fost casată
hotărârea Judecătoriei Ialoveni din 17 februarie 2011 în partea ce ține de încasarea
dobânzii de întârziere, iar în rest, hotărârea a fost menținută.

De asemenea, reclamanta a invocat că după intrarea în vigoare a deciziei
instanței de apel, Titlul executoriu a fost prezentat spre executare executorului
judecătoresc, însă nu a fost executat.

La data de 15 ianuarie 2018, debitorul Midoni Filip a decedat, iar din
informația prezentată de Primăria s. Costești, raionul Ialoveni, succesorii legali a
lui Midoni Filip sunt copiii – Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela.

Jaloba Elisaveta a solicitat încasarea în mod solidar de la succesorii lui Midoni Filip - Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela a sumei de 10 200 euro echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii și suma de 3 121,20 de lei cu titlu de taxă de stat.

Prin hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 10 septembrie 2019, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Jaloba Elisaveta.

S-a încasat de la Jaloba Elisaveta în beneficiul statului suma de 5 874,83 de lei cu titlu de taxă de stat.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că prin hotărârea Judecătorei Ialoveni din 17 februarie 2011, s-a încasat de la Midoni Filip în beneficiul Elisavetei Jaloba suma de 10 200 euro cu titlu de împrumut și suma de 2 805 euro cu titlu de dobândă, echivalentul în lei moldovenești la momentul executării hotărârii, precum și taxa de stat în beneficiul statului în sumă de 3 121,20 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 aprilie 2012, a fost casată hotărârea Judecătorei Ialoveni din 17 februarie 2011 în partea ce ține de încasarea dobânzii de întârziere, iar în rest, hotărârea a fost menținută.

La data de 12 iunie 2012, hotărârea a devenit definitivă și irevocabilă.

La fel, prima instanță a stabilit că din momentul intentării procedurii de executare, debitorul Midoni Filip nu a efectuat nici o plată privind achitarea datoriei.

De asemenea, instanța de fond a constatat că la 15 ianuarie 2018, Midoni Filip a decedat, iar succesorii legali ai ultimului sunt copiii – Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela.

Respectiv, instanța de judecată a concluzionat că pretențiile reclamantei nu sunt îndreptate împotriva lui Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela ca părți a unui raport juridic civil, ci ca persoane care poartă răspundere pentru obligațiile debitorului, în calitate de moștenitori.

Totodată, prima instanță a specificat că din răspunsul Agenției resurse Informaționale Juridice a Ministerului Justiției, urmează că în rezultatul verificării bazei de date deținute, în perioada de până la 17 mai 2019 nu a fost deschis dosar succesoral după decesul lui Midoni Filip.

Prin urmare, instanța a conchis că nici unul din pârâți nu au acceptat moștenirea rămasă după decesul tatălui lor – Midoni Filip și deci nu poartă răspundere pentru obligațiile patrimoniale ale tatălui defunct, motiv pentru care pretențiile înaintate de Jaloba Elisaveta față de aceștia sunt neîntemeiate.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2020, s-a respins apelul declarat de Jaloba Elisaveta și s-a menținut hotărârea Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni din 10 septembrie 2019.

La 05 august 2020, prin intermediul oficiului poștal, Jaloba Elisaveta a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta Jaloba Elisaveta, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanțele de judecată nu au apreciat probele, nu au determinat caracterul raportului juridic dintre părți, precum și legea aplicabilă litigiului în

speță.

La 09 septembrie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, însă plicurile expediate în adresa lui Midoni Ion, Midoni Natalia și Midoni Daniela, au fost restituite instanței de recurs (f.d. 174-179).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 02 iunie 2020, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 05 august 2020, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Avînd în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Jaloba Elisaveta, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Jaloba Elisaveta.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru